

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 135/12

Luxembourg, 23. oktober 2012

Sodba v združenih zadevah C-581/10
Nelson in drugi proti Deutsche Lufthansa AG in C-629/10 TUI Travel in drugi
proti Civil Aviation Authority

Sodišče je potrdilo svojo sodno prakso, v skladu s katero lahko potniki, katerih let je imel veliko zamudo, prejmejo odškodnino

Če potniki prispejo v končni namembni kraj tri ure ali več po načrtovanem času prihoda, lahko od letalske družbe zahtevajo pavšalno odškodnino, razen če so za zamudo krive izredne razmere

Pravo Unije¹ določa, da lahko potniki v primeru odpovedi leta prejmejo pavšalno odškodnino v skupnem znesku od 250 do 600 EUR. Sodišče je v sodbi *Sturgeon*² ugotovilo, da je mogoče potnike, katerih let je imel zamudo, glede njihove pravice do odškodnine primerjati s potniki, katerih let je bil odpovedan. Sodišče je tako razsodilo, da lahko potniki, če so prispeli v končni namembni kraj tri ure ali več po prvotno načrtovanem času prihoda, od letalske družbe zahtevajo pavšalno odškodnino, razen če so za zamudo krive izredne razmere.

Amtsgericht Köln (drugostopenjsko sodišče v Kölnu, Nemčija) in High Court of Justice (Združeno kraljestvo) sta zaprosila za pojasnila glede obsega sodbe *Sturgeon*. V prvi zadevi (C-581/10) je nemško sodišče odločalo o sporu med potniki in letalsko družbo Lufthansa zaradi zamude leta za več kot 24 ur glede na prvotno načrtovani časovni raspored. V drugi zadevi (C-629/10) so družbe TUI Travel, British Airways in easyJet Airline ter International Air Transport Association (Mednarodno združenje letalskih prevoznikov – IATA) vložili tožbo pri sodišču v Združenem kraljestvu, ker Civil Aviation Authority (uprava za civilno letalstvo) ni ugodila njihovi zahtevi, naj jim ne naloži obveznosti povrnitve škode potnikom, katerih let je imel zamudo. Ta neodvisna organizacija, ki skrbi za spoštovanje letalskih predpisov v Združenem kraljestvu, je navedla, da jo zavezuje sodba *Sturgeon*.

Sodišče je z današnjo sodbo potrdilo razlago prava Unije, ki jo je podalo v sodbi *Sturgeon*. Opozorilo je, da **načelo enakega obravnavanja** zahteva, da je treba šteti, da so potniki, katerih let je imel zamudo, glede uveljavljanja pravice do odškodnine v primerljivem položaju kot potniki, katerih let je bil „v zadnjem trenutku“ odpovedan, saj ti potniki utrpijo podobno nevšečnost, in sicer izgubo časa.

Ker pa imajo potniki, katerih let je bil odpovedan, pravico do odškodnine, če izgubijo tri ure ali več, je Sodišče odločilo, da **lahko tudi potniki, katerih let je imel zamudo, uveljavljajo to pravico**, če zaradi zamude utrpijo enako izgubo časa, kar pomeni, da **prispejo v končni namembni kraj tri ure ali več po prvotno načrtovanem času prihoda letalskega prevoznika**.

Zakonodajalec Unije pa je s sprejetjem te zakonodaje želel uravnotežiti interese letalskih potnikov in interese letalskih prevoznikov. Tako **zaradi take zamude potniki nimajo pravice do odškodnine, če lahko letalski prevoznik dokaže, da so za veliko zamudo leta krive izredne razmere, ki se jim ne bi bilo mogoče izogniti, tudi če bi bili sprejeti vsi ustrezni ukrepi, to je razmere, nad katerimi letalski prevoznik nima dejanskega nadzora**.

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

² Sodba Sodišča z dne 19. novembra 2009 v združenih zadevah *Sturgeon* ([C-402/07 in C-432/07](#)), glej tudi [sporočilo za medije št. 102/09](#).

Sodišče je potrdilo tudi, da je zahteva po povrnitvi škode potnikom, katerih let je imel zamudo, **skladna z Montrealsko konvencijo**³. Sodišče je glede tega ugotovilo, da izguba časa, ki temelji na zamudi leta, pomeni nevšečnost, za katero se ne uporablja Montrealska konvencija. Obveznost povračila škode potnikov, katerih let je imel zamudo, je tako zunaj obsega te konvencije, čeprav dopolnjuje sistem odškodnin, ki ga ta določa.

Dalje je sodišče presodilo, da je navedena obveznost skladna tudi z **načelom pravne varnosti**, po katerem morajo potniki in letalski prevozniki natančno poznati obseg svojih pravic in obveznosti.

Poleg tega je Sodišče pojasnilo, da je ta zahteva **skladna z načelom sorazmernosti, po katerem** ravnanje institucij Evropske unije ne sme prestopiti meje primernega in potrebnega za uresničitev legitimnih ciljev, ki jim sledi zadevna ureditev, povzročene neugodnosti pa ne smejo biti čezmerne glede na zastavljene cilje. Glede tega je Sodišče ugotovilo, da se obveznost povrnitve škode ne nanaša na vse zamude, temveč samo na velike. Poleg tega letalske družbe niso dolžne plačati odškodnine, če lahko dokažejo, da so za odpoved ali veliko zamudo leta krive izredne razmere.

Nazadnje je Sodišče proučilo zahteve zadevnih letalskih družb po omejitvi časovnih učinkov izdane sodbe. Te družbe menijo, da se ni mogoče sklicevati na pravo Unije za utemeljitev odškodninskih zahtevkov potnikov v zvezi z leti, ki so imeli zamudo, pred datumom te sodbe, razen potnikov, ki so tožbo za to odškodnino že vložili na dan izdaje te sodbe.

V zvezi s tem je **Sodišče odgovorilo, da časovnih učinkov te sodbe ni treba omejiti.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Konvencija o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, podpisana v Montrealu 9. decembra 1999, v imenu Evropske skupnosti potrjena s Sklepom 2001/539/ES z dne 5. aprila 2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 491).